

Rosemary

Václav Neckář

Šíje kryta, vlasy,
pás jako půl vosy
a ústa jarní vítr dých,
svět byl můj bál,
když jsem s Rosemary stál,
a celej jsem vzplál jak vích.

Mluví o ní s bázní,
říkají, že blázní,
když je stále samý smích,
svět byl můj bál,
když jsem s Rosemary stál,
a celej jsem vzplál jak vích.

Já nedbám, že jde o ní moc fám,
všechny dávno už znám,
ať si říkaj co chtěj, hej.
Má nejkrásnější tělo všech těl
a co víc by jsem chtěl,
zkrátka má všechno nej.

Přijdou horší věci,
jsou na to dva svědci,
hlahol zvonů kostelních,
svět byl můj bál,
když jsem s Rosemary stál,
a celej jsem vzplál jak vích.

Já nedbám, že jde o ní moc fám...

Přijdou horší věci...

A celej jsem vzplál jak vích.

Svět byl můj bál, když jsem s Rosemary stál,
a celej jsem vzplál jak vích.
Svět byl můj bál, když jsem s Rosemary stál,
a celej jsem vzplál jak vích.
Ná-ná-na-na-na-na-na-ná...